

BOGOLJUB

CERKVENI LIST ZA SLOVENCE.

Štev. 14. Leto IV.
V LJUBLJANI, 27. julija 1905.

Izhaja
vsak drugi četrtak
po 1. in 15. dnevu v mesecu.

Izdaja „Katoliška bukvarna“
Tiska „Katoliška tiskarna“
Urejuje Janez Ev. Kalan.

Cena
mu je na leto 1 K 60 vin.
Zunaj Avstrije 2 K 8 vin.
Za Ameriko 2 K 60 vin.

Spisi, dopisi in darovi se pošiljajo: Uredništvu „Bogoljuba“ v Zapogah, P. Smlednik, (Kranj.)
Naročnina in inserati pa: Upravištvu „Bogoljuba“, Ljubljana, Kopitarjeve ulice 2.

Vsebina XIV. zvezka:

	Stran
Na tristoletnico Marijinih družb v Ljubljani	209
Ob shodu sv. Ane v Tunjicah	210
XXIII. poročilo družbe vednega češčenja v Lavantinski škofiji leta 1905	211
Ah, nihče noče pomagati!	213
Različna usoda premaganih	214
Krščanska miloščina	214
V tolažbo	216
Svojim učenkam	216
Za naše fante	217
Dvestoletnica Marijine božje poti v Kropi	218
Slišite, slišite, kaj bo iz tega!	219
Razgled po katoliškem svetu	219
Cerkveni razgled po domovini	220
V molitev se priporočajo	224
Odpustki za mesec avgust	224

Prihodnja številka izide v četrtek, 10. avgusta.

Koliko imajo kje „Bogoljuba“ naročenega.

Enkrat je eden rekel, da bi rad videl, če bi „Bogoljub“ prinesel imena onih far, kjer imajo vsaj 40 „Bogoljubov“. Pa ustrezimo, no tej njegovi želji; in da bo tudi še drugim ustrezno, sezimo še malo bolj nizko — do 20. Izkazujemo pa samo skupne naročnike, kajti posamezne je težko prešteti. Evo jih torej!

Kranjsko: Ljubljana 160; Begunje 101 (plačujajo škof); Rovte 70; Metlika 60; Mengeš 59; Lašče 57; Stopiče 56; Komendo 52; Črnomelj 50; Šmihel 50; Srednja vas 46; Zapoge 45; Škofja Loka 45; Št. Vid pri Zatičini 44; Vrhnika 43; Tržič 42; Trebnje 41; Cirknica 40; Gorje 40; Kamnik 40; Stari trg pri Ložu 40; Cerklje 39; Mirna peč 38; Idrija 37; Kamna gorica 37; Homec 36; Poljane 36; Polje Dev. M. 36; Šmartno pri Litiji 35; Selca 33; Loški potok 32; Škocijan 32; Goričica 31; Boštjan 30; Šmarjeta 30; Vi-

pava 30; Vodice 30; Boh. Bistrica 29; Sv. Jernej 27; Moravče 27; Št. Vid pri Ljubljani 27; Kranj 26; Raka 26; Smlednik 26; Dobrnič 25; Sv. Gregor 25; Sveti Peter pri Nov. M. 25; Dovje 24; Hrenovica 23; Sveti Križ pri Litiji 23; Žalina 23; Čatež ob Savi 22; Ig 22; Radovica 22; Slavina 22; Šturije 23; Zagorje 22; Št. Jur pri Šmariji 21; Postojna 21; Češnjice 20; Dolenja vas pri Ribnici 20; Dragatuš 20; Horjul 20; Nova Oslica 20; Šenčur 20; Trnovo 20; Št. Vid pri Cirknici 20.

Štajersko: Sv. Benedikt 42; Brežice 30; Planina 30; Ptuj 29; Hajdina 27; Celje misijon. 25; Središče 25; Vojnik 25; Sv. Jurij ob Taboru 21; Sveti Pavel 20; Polzela 20.

Primorsko: Trst 110; Novaki (na Goriškem) 21.

Na tristoletnico Marijinih družb v Ljubljani!

Čas je, da že naznanimo razpored slavnosti, katero smo bili že večkrat napovedali.

Tri minute po 5. uri zjutraj pride v Ljubljano novoustanovljena slovenska moška Marijina družba iz Trsta. Takoj se obrne proti Rožniku. Ondi, na Rožniku, bo ob 6. uri zjutraj sv. maša, nagovor in sv. obhajilo za tržaške udeležnike, in vse druge, ki bodo mogli in hoteli zraven priti. Povabljeni so torej k temu sv. opravilu ljubljanski udje, in vsi, ki bodo ob tem času že v Ljubljani. Tudi drugi krščanski moški niso izključeni. Žensk bi pa prosili, če smemo, da bi jih ne bilo; kajti v nedeljo zjutraj je iz Ljubljane kaj vabljava pot na Rožnik; torej bi se jih prav kmalu nabralo toliko, da bi moški prostora ne imeli.

Ob 9. uri dopoldne sv. maša na trgu pred Križevnikih. Pri maši bo igrala mesina godba pobožne arije. Po končani sv. maši blagoslov nove zastave moške Marijine družbe ljubljanske v Križevnikih. Zastave bodo blagoslovili presvetli g. knezoškof. Nagovor. Običajno zabijanje žrebjev.

Nato spreved z Valvazorjevega trga po Čojzovi cesti (Grabnu) in šentjakobskem mostu v cerkev sv. Jakoba, kjer je bil sedež prve Marijine družbe ljubljanske — slavljenske. V cerkvi slavnostna pridiga in velika (pontifikalna) škofova maša.

Popoldne ob 3. uri pete litanije v nunski cerkvi, za vse, zlasti za tiste, ki bodo potem odšli iz Ljubljane. — Kateri pa bodo ostali, napravijo zopet mal izlet k Materi božji na Rožnik, kjer se bodo zopet zapele litanije.

To je razpored slavnosti, h kateri vabimo. Če se bo kaj spremenilo ali dodalo, bomo prihodnjič povedali.

Precejšnje število družb se je že oglasilo; še veliko jih je pa, ki niso dale odgovora.

Pravijo, da je že preveč shodov, slavnosti, izletov itd. — Po pravici! Tudi mi mislimo takó. Shodi in slavnosti dosejajo le tedaj svoj namen, če se prirejajo v pravi meri. To potrebno zmernost mi našim družbam in društvom toplo priporočamo. Sicer dajejo naši shodi povod k preveliki zabaveželjnosti, katero obsojamo pri posvetnjakih, in k zapravljivosti. Krščanska društva in družbe pa morajo ljudi napeljavati k zmernosti, varčnosti in preprostosti. — Nekaj večjih, skupnih shodov je pa že potrebno. In če je prava prilika zató, takrat pa le stopimo skupaj in se pokažimo! 300 letnica Marijinih družb je gotovo zadosti važen povod, da pridemo v obilnem številu skupaj. Prvič je to 300 letnica, drugič pa Mar. družbe, ki ima na stotine hčerk posejanih po celi domovini, ki so tolike važnosti za vse versko življenje!

Zato mladeniči in možje, pridite skupaj in nastopite častno! Zakaj, če se kaj napravlja, se mora narediti dostojno! Mi bi želeli, da pridejo samo moški; vendar ker teh utegne biti premalo, zato je prihod deloma dovoljen tudi dekletom, in sicer takó, da vsaka družba pošlje svojo zastavo in par zastopnic svoje družbe. Naj bi bilo prav mnogo zastav, ki so vidna znamenja naše mogočne marijanske organizacije!

Namen našega nastopa v Ljubljani je: dati čast verski ideji, krščanskemu imenu. S tem, da nastopimo javno in skupno v večjem mestu, kjer se vse klanja modernim bogovom:

napredku, mamonu, pohoti; kjer hočejo vedno bolj izpodriniti vsako versko misel, vzeti javnosti ves krščanski značaj, hočemo reči: Mi smo tudi tukaj! Mi ne izzivamo, mi puščamo vam vaše prostost; imejte vi svoje veselje — našega si pa ne damo vzeti in se ne damo zapreti v katakombe! Živela verska misel, živel in kraljeval Bog, živela Marija med nami, v sredi naše domovine! — To bodi že naprej miren pa odločen odgovor „Narodu“ na njegova zabavljanja!

Krščanski mladeniči in možje skupaj, da dvignete prapor Marijin; naj visoko zavihra nad belo Ljubljano in vso našo domovino!

Ob shodu sv. Ane v Tunjicah.

Veselo je danes na gori,
kjer sveta se Ana časti;
že zgodaj ob jutranji zóri
zvon vabil je semkaj ljudi.
Slovesno njen god se praznuje,
in romarjev trume hité
k dobrotnici svoji vzdihuje
ko v stiskah premnogim srcé.

Razlegaj v čast svete se Ane
po krasnem svetišču naš spev,
h gorečnosti vernike zbrane
naj vnema glasov teh odmev.
Pač vsem so neznosne bridkosti,
ki polnijo dušo bolno,
obilno pa dalo sladkosti
nam slavlje te matere bo.

Nje čistost je bila krasota
pred Bogom in vsemi stvarmi;
v molitvi ji sveta samota
vrstila življenja je dni.
A matere bilo veselje
odvzeto ji dvajset je let,
spolnile se slednjič ji želje:
po njej bil osrečen je svet.

Povišana k časti je bila
visoki od volje Bogá,
ko nam je Marijo rodila,
kraljico zemlje in nebá.
Sprejela to vest je presrečna,
prinesel jo angelov zbor;
zato pa naj čast ji bo večna,
ker dala devic nam je vzor!

Današnja slovesnost naj lepa
poživi nam dušne moči,
vsak srce privedi do sklepa,
da bolj še to mater časti.
Ti daj pa, svetnica velika,
ki gledaš iz raja na nas,
življenja da tvojega slika
nam v zgled bo povsodi ves čas!

J. P. Belostenski.

XXIII. poročilo

družbe vednega češčenja v Lavantinski škofiji leta 1905.

Mnogo kristjanov z velikimi težavami in nevarnostmi obiskuje tiste kraje svete dežele, kjer je bil naš božji Zveličar rojen, kjer je trpel in umrl. Nam pa ni treba tako daleko hoditi in se tolikim težavam in nevarnostim izpostavljati, kajti isti Gospod Jezus Kristus, naš Odrešenik, je čisto blizu nas v naših cerkvah, tukaj stanuje vedno med nami v najsvetejšem zakramentu, da nam deli svoje milosti.

Presveto Rešnje Telo je naš pričujoči Bog, naš Emanuel, to je: Bog z nami. Kar je Jagnje božje na prestolu v nebesih, to je presveto Rešnje Telo za nas na zemlji. Presveto Rešnje Telo je Jezus Kristus, sam Sin božji, naš ljubeznjivi Odrešenik, ki je pred svojim vnebohodom obljubil apostolom rekoč: „Ne bom vas zapustil sirot, prišel bom k vam.“ (Jan. 14. 18) „In glejte! jaz sem z vami vse dni do konca sveta.“ (Mat. 28, 20.) Da, Jezus Kristus je vedno pri nas pričujoč v svoji sveti Cerkvi v presvetem Rešnjem Telesu kot daritev in zakrament. Tukaj nam neprestano deli svojo blagodejno, zdravilno in posvečujočo milost in moč, ki je za njegovega bivanja na zemlji spremljala vsepovsed njegove stopinje. Zato pa je tudi za vsakogar največja sreča, biti ud te svete Cerkve, njegove neveste; in največja nesreča je, biti od nje ločen.

Jezus Kristus v presvetem Rešnjem Telesu skoraj bolj razodeva svojo božjo popolnost,

kakor je to storil v svojem milostipolnem včlovečenju. V presvetem Rešnjem Telesu združuje vse dragocene skrivnosti svojega rojstva in življenja, svojega trpljenja in svoje smrti tako rekoč v eno skrivnost; vse vero, vso ljubezen, vse češčenje, vse nadnaravne milosti in dobrote zedini v eno samo skrivnost, in ta skrivnost je on sam, kakor Bog in človek, z dušo in s telesom, v nebesih in na zemlji, v svojem veličastvu in v svoji ponižnosti kot daritev in zakrament, vsega moljenja vredna hostija, presveto Rešnje Telo na naših altarih.

Zares, prečudežna skrivnost in neskončna dobrota je ta najsvetejši zakrament! Tisti Jezus, katerega angeli v nebesih od obličja do obličja gledajo in molijo, je tukaj pri nas v posvečeni hostiji po svoji božji in človeški naravi pod ponižno podobo kruha pričujoč, da nas razsvetljuje in očiščuje, da nas tolaži v bridkostih in nadlogah, da se z nami družijo pri svetem obhajilu ter nam deli svojo milost in večno življenje.

Častimo, hvalimo in molimo torej pobežno in dostojno presveto Rešnje Telo, to največjo skrivnost Jezusove ljubezni. To češčenje nam donša največje koristi, milosti in dobrote: vera v pričujočnost Jezusovo v najsvetejšem zakramentu se oživi in ojači, neveri se pet zajezi, duhovno življenje se obudi; mnogi mlačnejši se v nemajo videč toliko gorečnost in se pridružijo častilcem presvetega Rešnjega Telesa, spoštovanje pred najsvetejšim zakramentom se

pomnoži, sveta maša se boljše obiskuje, sveto obhajilo pogosteje in pobožneje prejema; otroci dobe duha molitve in pokorščine, mladina se obvaruje pred nevarnimi in škodljivimi vese licami ter se privadi prav posvečevati dan Gospodov; mladeniči in device zadobe potrebno moč, da čednostno in čisto živijo in se na zakonski stan skrbno in lepo pripravljajo; kjer cvete vedno češčenje, dobiva tudi duhovski in redovni stan veliko naraščaja; stariši najdejo v svojih skrbeh in nadlogah pred Najsvetejšim svetovalca in pomočnika, za svoje otroke izprosijo tamkaj blagoslova božjega, v družino pride novo življenje; žalostni in zapuščeni najdejo zvestega prijatelja, grešniki spokornost in usmiljenje, pravični stanovitnost, in vsi, ki stanovitni ostanejo v vednem češčenju, večno življenje, nebesa.

Pobožna molitev pred najsvetejšim zakramentom je za vso župnijo vir časne in večne sreče, kajti iz presvetega Rešnjega Telesa prihaja kakor iz solnca luč, toplota in ves blagoslov. Zato pa vabi božji Zveličar vse k sebi, rekoč: Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vas bom poživil.* (Mat. 11, 28.) „Resnično, resnično vam povem: Ako bote očeta kaj prosili v mojem imenu, vam bodal.“ (Jan. 16, 28),

Vse to nas pač more navdušiti, da svojo pobožnost in ljubezen do Jezusa v presvetem Rešnjem Telesu obnovimo in podvojimo posebno zdaj, ko je češčenje najsvetejšega zakramenta z adventom leta 1904 v naši škofiji kot večna molitev v obliki 40urne molitve po vseh župnijah uvedena.

„Kralju večnosti, neumrljivemu, nevidnemu, samemu Bogu bodi čast in slava vse veke vekov. Amen.“ (I. Tim. 1, 17)

Po svoji ustanovitvi najsvetejšega zakramenta, reši nas, o Jezus!

Društveno delovanje leta 1904.

V tem letu je pristopilo družbi 627 novih udov, tako da je sedaj v matični knjigi vpisanih 23.120 družbenikov.

Milih darov se družbeniki in drugi dobrotniki poklonili v družbine namene 6406 K

93 v, za katere je družbin odbor gospá s po močjo častitih šolskih sester in družbenic Marijine kongregacije priredil spodaj navedeno cerkveno opravilo in pripravo. Pri tem se z vso hvaležnostjo pripomni, da je visokorodna gospa grofinja Marija Nugent roj. Pačavičini družbi podarila blagodušno dve lepi kazuli, dve albi in altarno predgrinjalo.

Družba vednega češčenja je do sedaj pod premilim pokroviteljsvom Njih ekscelence prevzvišenega gospoda kneza in škofa Mihaela, našega dobrotljivega Nadpastirja lepo prespevala in blagodosno delovala; ter se preponižno zahvaljuje za Njih očetovsko naklonjenost in prosi prepokorno Njihovega nadpastirskega blagoslova za nadaljno uspešno delovanje.

Pregled

števila društvenih udov in milih darov v družbinem letu 1904, vreden po dekanijah.

	Ime dekanije	Število udov	Mili darovi	
			K	h
1	Maribor l. p.	1212	334	05
2	Starigr	680	420	99
3	Celje	1443	442	95
4	Kozje	1173	233	44
5	Dravske polje	494	155	11
6	Braslovče	592	286	80
7	Konjice	2331	322	55
8	Velika nedelja	616	222	56
9	Jarenina	441	173	—
10	Sv. Lenart v Slov. Gor.	573	207	01
11	Ljutomer	1187	245	13
12	Marenberg	381	70	—
13	Maribor desno p.	597	236	72
14	Šmarje	1628	254	14
15	Nova cerkev	2666	66	41
16	Gornjigrad	468	166	65
17	Ptuj	1302	405	04
18	Rogatec	752	262	90
19	Vuzenice	43	61	37
20	Zavrče	538	66	30
21	Šaleška dolina	308	255	50
22	Laško	1056	207	96
23	Videm	1888	288	30
24	Slovenska Bistrica	750	328	20
25	Za družbine knjige in razni dohodki	—	682	85
	Skupno	23120	6206	93

V tem letu je družba priredila naslednjo cerkveno opravilo: 3 pluvijale, 32 mašnih plaščev, 2 dalmatiki, 5 vela ali naramnice, 2 plaščeka za ciborij in 6 za spoved, 10 stol za praznike, 7 stol za spoved, 6 belovišnjevih stol, 4 altarne pulte, 4 pogrinjala, 2 altarni blazinki, 32 alb, 17 roketov, 112 purifikatorijev, 88 lavabe - prtičev,

38 humeralij, 40 malih in 40 večih korporalij, 4 altarna predgrinjala, 12 pasnikov, 12 rdečih, 12 črnih suknic za strežnike, 12 roketov za strežnike, 12 rdečih, 12 vijoličnih, 10 črnih golirjev za strežnike, 1 talar za mežnarja, 1 pregrinjalo za prižnico, 2 banderi, 1 mrtvaški prt, 6 mašnih knjig in eno monstranco.

Ah, nihče noče pomagati!

(Zgodba.)

Zbolel je zelo nevarno neki mož, ki si je bil velik del svojega premoženja pridobil po krivici. Čutil je na svojem telesu pekoč ogenj in videl, da se mu bliža smrt z naglimi koraki. Ali vendar ga niso mogli pripraviti, da bi povrnil krivično blago in poravnal škodo. Vsakokrat, kadar je bil o tem govor, je odgovoril: „Kaj bo pa potem z mojimi tremi otroci? Bili bi popolnoma siromašni.“

Ta odgovor je prišel na ušesa nekemu duhovniku. In ta reče: „Ako bi kdo naznanil bolniku, da imam jaz sredstvo pogasiti oni ogenj; in če me pokliče, tedaj mislim, da ga pregoverim, da bo poravnal krivico.“

Hitro sporeče bolniku to naročilo, in mož zaprosi takej, naj pošljejo kar najhitreje po duhovnega.

Duhovnik se ni obotavljal kar nič; šel je in bolnik ga je sprejel z veseljem.

„Moje sredstvo izdá gotovo“, pravi duhovnik, „je čisto preproste, tudi ne pripravlja nikakih bolečin, le drago je, drago.“

„Naj stane, kolikor hoče“, pravi bolnik, „tiseč, ali pettisoč goldinarjev, mi nikakor ni predrage. V čem pa obstoji?“

Vsa umetnost obstoji v tem, da se vlije na ona mesta, katerih se je prijelo vnetje, nekoliko maščobe živega človeka. Ni treba mnogo. Če se le kdo dobi, ki bi hotel za pettisoč goldinarjev vsaj četrt ure držati roko v ognju, pa bi zadostovalo.

„Ah“, pravi bolnik, „zelo dvomim, da bi se dobil kdo, ki bi hotel to za me storiti.“

„Le pogum!“ odvrne duhovnik, „vi ne veste, kako udani so vam vaši sinovi, ker jim zapustite toliko premoženje. Pokličite starejšega sina; on vas ljubi, kajti določen je za dediča! Recite mu: „Ti lahko rešiš svojemu očetu življenje, ako držiš nekoliko časa roko nad ognjem.“ Upam, da bo to storil. Ako bi se pa obotavljal, tedaj poskusite drugega; ako bi tudi ta ne hotel, tretjega; in obljubite onemu, ki to stori, celo dedščino.“

Sinovi pridejo. Vsem trem po vrsti je bila stavljena ponudba; toda — nobeden je ne sprejme.

„Oče vendar ne morejo na kaj takega resno misliti!“ zakličejo in ga zapuste — — —

„Ne morem vas razumeti“, pravi nato dušni pastir bolniku, „da hočete za take otroke izgubiti svoje telo in svojo dušo, da bi trpeli večno v peklenškem ognju! Kolika nespamet, ko vaši sinovi niti bolečin zemeljskega ognja samo malo časa nočejo prenašati, da bi vas ozdravili in vam rešili zemeljsko življenje!“

„Prav imate“, pristavi bolnik, „odprli ste mi oči. Naj pošljejo po notarja. Vi, častiti gospod, pa me med tem časom izpovejte.“

Pe naročilu svojega spovednika je poskusil poravnati vse krivice, kolikor mu je bilo le mogoče, in ni gledal več nato, kaj bo z njegovimi otroci.

* * *

Podučna zgodbica za one, ki imajo krivično premoženje. Že neki pregovor pravi: Krivično blago kliče po svojem gospodarju. Sili tedaj proč od krivičnega gospodarja v prave roke

lastnikove. Tudi sreče in blagoslova ne pri-
naša krivično blago, vsaj pravi zopet pregovor:
En krivičen vinar sne deset pravičnih in: Kakor
pridobljeno, tako izgubljeno ali: Kakor na kup
tako s kupa.

Oče oderuh, sin zapravljivec. Ta se dogaja
večkrat. Kamor seže kletev zatiranih, ne more
rositi nebeški blagoslov. Posebno pa kličejo
solze vdov in sirot, ki jih povzročajo oderuhi,
po maščevanju božjem. In Bog jih posluša ter
se maščuje.

Mnogo jih je, ki pravijo: „Kako hočem
krivično blago povrniti, kaj bo pa iz mojih
otrok?!“ – Ubožni bodo otroci tako ali tako,
Ako povrneš, tedaj odvzameš svojim otrokom
prokletstvo in jim pripraviš blagoslov. Ako pa
ne daš nazaj, tedaj jih pripelje ravno prokletstvo
v ubošvo. V prvem slučaju gre hitreje, pa z
blagoslovom, v drugem počasneje in s težavami.

Tu naj bi si zapomnil dobro vsak, kdor
je kaj prizadet.

Različna usoda premaganih.

Bráte v duhu se preséli
onkraj širnega morja,
glej, v Mandžurijski deželi
bojne čete sred polja!

Že je zemljo napojila
bojnikov junaška kri;
pa sovragov močnih sila
vedno še naprej besni.

Glej okrog, povsod grobovi!
Tu junaki hrabri spé;
nad grobovjem pa topovi
pretresljivo še bobne.

Mesto se za mestom rúši;
a — ne vidiš tu gorjá,
kot ga eni sami duši
grozni smrtni greh zadá.

Kogar tu sovražnik zmaga,
izkopá mu časen grob;
žrtve dušnega sovraga
v večnem brezdnú bo pokop.

Br. Gervazij.

Krščanska miloščina.

Za mesec avgust je priporočen v molitev
namen: krščanska dobrosrčnost. Da ta
namen nekoliko opišemo in priporočimo, v to
objavljamo tukaj spis z naslovom „krščanska
miloščina“, ki ga je nam poslal — z drugimi
spisi vred — star častit gospod iz Ljubljane,
ki je splošno znan po svoji dobroti.
Saj miloščina (radodarnost) je isto, kar „dobre-
srčnost“. Miloščina namreč prihaja iz dobrega
srca, — iz dobrosrčnosti.

Pri samostanu smo. Na kamniti klopi ob
steni sedi uboga žalostna mati. Bridkost raz-
odeva njeno obličje. Skrbi jo otrok, ki mirno
počiva v njenem naročji; dečka, ki tako ne-
dolžno gleda v ljube mater, ne bodo dolgo
nosile njene roke, ki ga z vso ljubeznijo ob-

jemajo. Od hiše do hiše mora prositi miloščine.
Zase bi tega ne storila. Raje bi si z delom
kruh služila. Pa sedaj si ne more drugače po-
magati. Mož ji je umrl. Iz stanovanja so jo
izgnali, ker ni mogla plačati stanovnine. Ves
denar ji je pošel za zdravnike in zdravila. Služiti
ne more, ker ima otroke, ki potrebujejo odreje,
obleke in živeža. Kaj ji je početi? Prošiti mora.
Hudo ji je tudi sprejeti dar, ki se ji podari iz
ljubezni, ali silno jo zabol, če mora slšati
zmerjanje, zaničevanje in zasmehovanje. Mnogo
je prestala, preden je bila polna vreča, ki zraven
nje na tleh leži. V tolažbo ji je starejša hči,
ki ji pomaga kjerkoli ji more in ki bo kmalu
že kaj zaslužila. Sedaj pozvoni hčerka pri
samostanskih vratih. Saj ve, da tukaj vselej

kaj gorkega dobi. Prijazni vratar pride, lepo govori z ubogimi, se vrne in zopet pride in prinese skledo gorke juhe, po kateri deklica seže z obema rokama. Materi se vidi hvaležnost v očeh. Vrtar podeli mili dar s prijaznim obrazom, ker ve, da v lačnih otrocih Jezusa nasituje.

Morebiti komu ni prav, da milujem berače. Pa ne milujem tistih beračev, ki jim je beračija obrtnija, ki iz lenobe nočejo delati. Z nejevoljo beremo, koliko nese ta obrtnija na priliko v Parizu, prekanjenim golufom, ki jimijo podporo resnično potrebnim. Pa pri današnji revščini ne moremo dovolj povdarjati, da krščanska ljubezen mora olje in vino vlivati v rane bolne človeške družbe, da se pomaga najhujšemu uboštvu. V današnjih časih omike in napredovanja pa tudi najobilnejša miloščina, največja darežljivost pravičnih ne more revščine popolnoma odpraviti. V srednjem veku je bilo to drugače. V tistem času niso poznali tako splošne revščine, kakoršna je dan današnji, in za posamne resnično ubožne je skrbela Cerkev po raznih zavodih, in bogatini s pravo krščansko radodarnostjo. Lepo govori o tem Ivan plemeniti Vajs v svoji občni zgodovini: „Prav veliko siromaštvo ni bilo nevarno obstanku vse človeške družbe, kakor dan danes. Vera je nagibala srca bogatim in ubogim k blagim in soglasnim čutilom, in je odpravljala v bogatih napuh, v ubogih pa sovraštvo in nevoščljivost. Cerkev je bila velika naprava ubogim, za katere se je skrbelo tako velikodušno in tako ljubeznivo, da naša oskrbnitva in društva za uboge so le senca proti onim v srednjem veku. Samostan Klunji sam je semtertje hranil 17.000 revežev na dan. Cerkev je bila bogata, pa je oskrbovala zemeljsko imetje le revežem vprid. „Zavoljo Boga dajati ne stori človeka ubozeга“, pravi pregovor Cerkveno premoženje, o katerem se tako nečastno govori, je bil studenec, iz katerega je zajemal ubožec, potok, ki je ves dotični kraj napajal in mu rodovitnost dajal. Velike železne blagajnice sedanjih brezsrčnih nekrščanskih bogatinov so pa brezna, v katera se staka narodno premoženje v tem, ko je vsa okolica prava puščava kakor pri mrtvem morju. Tukaj ne bomo razkladali, kako bi mogla pomagati krščanska država v po-

razumljeni s Cerkvijo; le kar je posamnemu mogoče z ljubeznijo in dobredelnostjo pomagati k polajšanju splošnih rev in nadlog, hočemo tukaj navesti.

Zgledi imajo v tem večjo moč, kakor same besede. Veliki zgodovinar Janez Jansen se je posebno odlikoval s tiho, veselo radodarnostjo. O njegovem življenju piše L. Pastor: „Zase je bil zelo varčen, ubogim, bolnikom in dobredelnim zavodom je pa dajal prav obilne dari. Skrbel je pa, da je njegova dobredelnost na tihem ostala. „Molči o tem“, je vselej pristavil, kadar je delil miloščino po prijateljih. In kako lepo je ravnal z reveži! Obnašal se je v tej zadevi po besedah nabožne knjige iz 14. stoletja, ki so mu bile podlaga za govor v društvu sv. Vincencija: „Ubožih ne smemo le gledati s telesnimi, ampak z duhovnim očmi, in sploh moramo imeti trdno vero v vrednost revežev in prisrčno ljubezen do njih“. Največje veselje v poslednjih letih mu je bilo nabiranje milih darov za uboge zapuščene otroke.

Vianej, pobožni župnik arski, je dajal najlepši zgled, kako je skrbeti za reveže. Ljubil jih je, ker jih je Gospod Jezus Kristus tolikanj ljubil. Njegovo premoženje je bilo le ubogim vprid. Ko se je nekdanj dolžnik obotavljal vrniti izposojeni denar, ter se je izgovarjal, da župnik ne potrebuje denarja, je rekel Vianej: „Dolžnik misli, da ne potrebujem denarja, in vendar je že sv. Martin pred dušmi, ko moram več ko tridesetim plačati stanovnino.“ V velike milost si je štel, da je mogel dajati miloščino, in je tudi ravnal v tem duhu, tako da se je velikokrat znebil najpotrebnejših reči. Mnogokrat je prodal obleko in omizje in je dal rjuhe in prtiče ubogim; enkrat je sezul čevlje in nogovice, in jih je dal beraču, ki je prišel po cesti bos in krvaveč. Nehvaležnost ga ni zdražila. „Ako daješ zavoljo sveta, imaš prav, če se pritožuješ zaradi premajhne hvaležnosti; ako pa dobro delaš zaradi Boga, kaj je na tem, če so ti ubogi hvaležni ali ne?“

Navesti hočem še prav dobrotljivega vrtarja, zveličanega Gerarda Majela. Prostora zmanjkuje za natančneje popisovanje njegove radodarnosti. Pravilo, po katerem se je ravnal, hočem tukaj pristaviti: „Za reveža moramo vse darovati; revež je prava podoba Jezusa Kristusa“,

ali kakor je še bistreje rekel: „Najsvetejši zakrament je nevidni Kristus; ubogi bolnik pa je zopet oživiljeni Kristus.“

Taki zgledi nas nagibajo k usmiljenju do ubozih, kateri so res potrebni; nas vнемajе, da razodevamo usmiljenje v dejanji, kjerkoli

moremo. Posebno nas spodbuja k dejanskemu usmiljenju misel, da smo s tem podobni ljubemu Jezusu, o katerem pravi sveti evangelij, da je hodil po svoji domači deželi in „dobrote delil.“

V tolažbo.

Dne 9. junija 1881 je umrl v Parizu znamenit katoliški pisatelj Alojzij Gaston pl. Segur (Segir) kanonik pri sv. Denisu in hišni prelat sv. očeta. Kmalu potem, ko je postal duhovnik, ga je zadela huda nesreča: — oslepel je. A vse to ga ni oviralo v njegovem delovanju; neprenehoma se je trudil in delal za zveličanje duš. Kdor ne ve, da je bil ta mož slep, pa prebira njegove mnogoštevilne duhovite spise, bi skoro ne vrjel, da je bil res slep. Le v enem oziru je bila slepota zanj hud udarec: pobožni Segur zaradi tega ni mogel tolikrat in tako goreče obiskovati ljubeznipolnega Jezusovega Srca v presv. Zakramentu, kakor je bil navajen doslej. Edino to ga je prav močno žalostilo.

L. 1856 se poda v Rim, da bi si izprosil od sv. očeta Pija IX. dovoljenje, da sme imeti najsv. Zakrament doma v svoji hiši. Tako dovoljenje se da le redkokedaj; tudi njemu je sv. oče izpočetka prešajno odbil. Ko se pa sv. oče ozre v presivca, ko zapazi globoke žalost nesrečnega duhovnika, tedaj se mu omeči njegovo očetovsko srce. Ljudemili Pij IX. objame slepega duhovnika, pritisne ga na srce in mu

govori: „Dovolim ti, moj sin, le imej presv. Zakrament v tolažbo.“

Kdo bo popisal veselje presrečnega duhovnika! Presrčno se zahvali sv. očetu za podeljeno milost in odide nazaj na Francosko. Doma ukaže napraviti prekrasno kapelico in nad vratica pri tabernaklju veli zapisati besede sv. očeta: „V tolažbe“. V tej kapelici je preživel potem večji del svojega življenja; večkrat je dejal: „Za tri reči hvalim Boga vsak dan: prvič, da sem duhovnik, drugič, da sem slep, in tretjič da imam najsv. Zakrament pri sebi.“

„V tolažbe!“ Ta napis lahko bereš zapisan z nevidnimi črkami nad vsakim tabernakeljem: gospođa ga vidi v ponosni mestni cerkvi ravno tako kakor kmetič v preprosti vaški cerkvi. Saj je naš Jezus povsod le zato pričujoč, da nas tolaži v nadlogah in da nam pomaga v trpljenju. Če si pa brez tolažbe, je to tvoja krivda; usmiljeno Srce Jezusovo je tudi za-te odprto, le zaupno se obrni k Jezusu in začutil boš moč božje ljubezni, in moč njegove tolažbe.

Svojim učenkam.

Kratko je, kar zadnjič zrla
vam k slovesu sem v oko,
senca ni ga še zastrla,
bilo jasno je, lepó.

Sreča v njem je kraljevala,
in krog usten liki cvet
se nedolžnost je smehljala,
znak na čelu bil je svet.

Vaš pogled, odkrit in jasen,
mi je pričal dan na dan,
da še v srcu raj je krasen,
lilij cvet da ni steptan.

In odšle ste v svet, v daljavo,
ena sem in ena tje,
meni pa je všlo v višavo:
„Angel božji, čuvaj vse!

Spremljaj jih na pota nova,
varuj, brani jih nezdod,
daj jim sreče, blagoslova,
angelj, ščiti jih povsod!“

Željo to, učenke drage,
nosim v srcu, jo gojim,
da ostale dobre, blage
bi mi vse, le to želim.

Z radostjo pogled uprla
sleharni bom spet v oko;
če nedolžnost v njem bom zrla,
sreča moja polna bo.

S. Elizabeta.

Za naše fante.

Fantje, danes vam zopet govori eden vaših
tovarišev, gorenjski fant. Govori tako lepo,
tako krepko, da urednik „Bogoljuba“ ne zna
takó. Poslušajte ga torej, kaj vam govori:

Mojim tovarišem!

Le enkrat se lepo živi,
ko mlada v žilah teče kri.

Jos. Stritar.

Veste, tovarši moji, predragi in preljubi!
Mi sedaj živimo v oni srečni dobi našega živ-
ljenja, ko se lepo živi, saj nam se še pretaka
po žilah mlada kri. Ali to lepo življenje si
fantje le preradi po svoje razlagamo...

Tako se marsikateremu dozdeva predolgo-
časno, biti v nedeljo popoldne doma, pa gre v
gostilno. To bi seveda ne bilo nič napačnega,
ko bi fant vedel, kedaj je treba iti domov in
opraviti rožnivenec, potem pa iti spat. — In
tako pijejo pozno v noč, pa pozabijo, da jih
doma stariši težko pričakujejo. Pa pijejo in
pijejo in se po svoje zabavajo. Med tem pa le
prerado pride do prepira. In takrat še najbolj
pametno ravnajo oni, kateri se spomnijo pre-
govora, ki pravi: „Kdor teče, ima zdravo pleče“.
(Pa da ga tudi spelnijo!) Drugi pa v svoji nav-
dušenosti — seveda napačni — določijo za
porotnike pesti, za sodnika pa nož...

Seveda, potem po zaporih pa ni nič „dolg-
čas“ (!) Oai, ki so v „bitki“ padli in ranjeni
bili, pa doma ali v bolnišnici zdihujejo in imajo
„krajčas“, kot bi bili pa takrat lepo doma

ostali in kaj koristnega brali. In sedaj imajo
čas premišljevat, da se le takrat lepo živi, (to
je: veselo, zadovoljno itd.), ko po žilah teče
mlada, pa tudi mirna kri.

Zatorej, tovarši moji! bodimo pametni in
varujmo se pijanosti, posebno žganjepitja. Žganje
ni za „fest“ fante, ampak za kakšne strgane
barabe in cigane. Pa še tisti bi nehali barabe
biti, ko bi žganje gustili.

Bogu in Mariji bi pa še najbolj ustregli,
če bi se iz ljubezni do Boga zdržali sploh
vsake alkoholne pijače. Seveda je to za marsi-
katerega malo težavno. A žganja zdržati se, to
lahko stori vsak fant. Kateri so pravi fantje,
da se tudi kaj postavijo, se bodo tudi žganja
res zdržali kot najhujšega strupa. Odslej naprej
naj velja med nami za korenjaka le tisti, ki
žganja še pokusi ne; vsi drugi naj veljajo
za strahopetce, ki mislijo, da brez njega živeti
ne morejo, kaj šele se kaj postaviti! Pa pra-
vijo nekateri, da brez žganja delati ne morejo;
kako so pa takrat ljudje mogli delati, ko žganja
še poznali niso!

Zatorej fantje! le korajžo pa pogum, pa
dajmo žganju enkrat za vselej slovo!

Pa tudi druge pijače uživajmo le zmerno, ka-
kor pravijo škof Složšek:

Vodo zdravo rajši pijmo,
Vina za potrebo vžijmo!
Dobri Bog nam vina dal,
Žganje si je pa vrag izbral.

Gorenjski fant.

Dvestoletnica Marijine božje poti v Kropi.

V čast prelube matere Marije in v izpodbudo bravcem „Bogoljuba“ naj nam bo dovoljeno popisati obširneje to lepo slavnost v Kropi na Gorenjskem.

Dne 22. rožnika l. 1705. našlo je 7 majhnih fantičev podobico „Marije milostljivega srca“ v gozdu. Ker se je kmalu zgodilo več čudežev, rastla je pri ljudstvu od dne do dne bolj ljubezen do te čudodelne podobice, in sezidali so kapelico. Toda ta kapelica jim je bila premajhna. Že leta 1713. je stala na mestu prejšnje majhne kapelice prostorna cerkev, katero pa še danes Kroparji „kapelico“ imenujejo. Ta kapelica je bila v dneh od 30. junija do 2. julija priča, kako odkritosrčne častivce ima Marija.

Slovesno ozaljšan je bil trg Kropa, mlaj se je vrstil ob mlaju, s hiš so plapolale zastave, posebno krasno sta pa bili ozaljšani obe cerkvi Kar zazvone na dan sv. Petra in Pavla zvonovi v znamenje, da pelje domačin g. Simon Zupan, župnik na Ježici, na novo ozaljšano Marijino podobo. Vse ljudstvo je vrelo skupaj pred slavolok in s solznimi očmi je poslušalo, kako je domači gospod župnik Fr. Hoenigmann z občinskim odborom sprejel podobo. Med mogočnim zvonjenjem in molitvijo je šla potem procesija proti kapelici. Tu je č. gospod Zupan povedal, kako je podobo sprejel. Domačin in posestnik v Ljubljani, g. Simon Gašperšič mu jo je s parom konj pripeljal na kolodvor. Naj bi bil ta rojak vzgled spoštovanja do Marije!

Prihodnje tri dni se je vršila prava pobožnost. Vsak dan so bili trije cerkveni govori. Duhovnikov se je udeležilo te pobožnosti 17, med njimi 7 domačinov. Z veliko vstrajnostjo se je udeleževalo ljudstvo, tako da jih je bilo v teh treh dnevih čez 900 obhajanih.

V saboto se je pa slavnost še povečala. G. župan je pošiljal in pošiljal prošnje za streljanje, in v saboto, ko je zagromel prvi topič v čast Marijino, vstrepetalo je srce vsakega Kroparja in hvaležno se je obrnil vsak proti kapelici ter vzdihnil: Saj zaslužiš to čast, o Marija!

Krasna je bila razsvetjava v saboto zvečer. Požarna bramba, na čelu ji župan, korakala je z lampijoni na hribček h kapelici. Tam so zažigali umetelni ogenj in švigale so rakete v dolino. Pa tudi trg se je posvetil sedaj v rdeči, sedaj v modri svetlobi, da, celo farni zvonik je izkazal čast kapelici, ker tudi on je bil krasno razsvetljen. Vmes so pa pokali topiči, zvonovi zvonili in klicev: „Živio Marija“ ni bilo konca.

V nedeljo zjutraj pripeljala sta gospoda župnika iz Ovsiš in B. hinjske Bele svoje farane v procesiji

V nedelje popoldaj je bila pa slavnostna procesija, katero je vodil g. dekan radoljski, in sklep tridnevnice. Nad 2000 ljudi se je udeležilo slavnostnega obhoda in štiri društva z zastavami so povelečevala procesijo. Vkljub neznosni vročini so rekli ljudje, ko je minilo: Škoda, da vse mine!

Naj nam bo na tem mestu dovoljeno, da se vsem, ki so pomagali k tej Marijini slavnosti, iz dna srca zahvalujemo. Marija naj jim bo plačnica! Zlasti pa smo dolžni hvalo domačemu g. župniku Hoenigmannu. Kakor nam Kroparjem ne bodo nikdar izginili iz spomina ti dnevi, tako tudi ne bomo pozabili dobrot, ki nam jih je storil za časa svojega župnikovanja pri nas. Bog naj ga nam ohrani; ohrani naj nam pa tudi ljubezen do Marije!

Slišite, slišite, kaj bo iz tega!

V nedeljo, dné 16. julija leta 1905, je bila prva nova maša na Kranjskem — in sicer v Moravčah — pri kateri novomašnik ni pokusil vina (ne kake druge opojne pijače) razven pri sv. maši. Pa tudi novomašni pridigar, katerega je pridiga v natlačeni cerkvi precej močno pogrela, se je hladil in krepečal s samo ljubo vodo. In tudi več mladih gospodov je bilo na svatovščini, ki so samo čisti vodi hvalo peli. Zakaj tudi v ljubljanskem semenišču so jeli nekateri gospodje štrajkati, da nočejo več vina piti (!) — Pri vsem tem je bilo pa na novi maši zelo veselo.

Kaj bo iz tega, če bo ta reč šla naprej, se bo marsikdo skrbljivo poprašal, ko bo slišal v teh doslej neslišanih novicah. Kaj bo iz tega?!

Potolažite se, dragi moji, ki ste v skrbeh zaradi tega; potolažite se, in nemojte se bati! Tistih namreč, ki ga preveč pijejo, je še vedno desetisočkrat več kakor teh, ki ga ne pijejo. Kadar bodo ti nehali preveč piti, bodo pa uni zopet začeli, in tako se bo — svet zopet lepo zravnal.

V Rimu so zmagali pri občinskih volitvah katoličani združeni z monarhisti. Zmagali so katoličani tudi v mnogih drugih večjih mestih. — Prijatelji pokojnega papeža Leona XIII. so mu postavili v cerkvi sv. Karola speminsko ploščo z njegovo podobo narejeno iz marmorja.

Marijacelsko romanje. Dunajski apostol jezuit p. Abel je kakor vsako leto tako tudi letos peljal na božjo pot v Mariacel nad 2000 katoliških mož. Došlo je tja mnogo romarjev tudi s Koroške in Štajerske. Poslali so brzozjavne pozdrave sv. očetu, cesarju, prestolonasledniku Franc Ferdinandu in raznim drugim dostojanstvenikom, ki so se pristrčno zahvalili.

Dunajski katoliški shod, ki se bo vršil sredi meseca novembra obeta biti jako velik. Iz vseh škofij avstrijskih je pričakovati velike udeležbe. Tudi iz Kranjske pojde tja posebno odposlanstvo.

Iznane francoske redovnice, ki so se naselile po Belgijskem, trpe ondi hudo lakoto. Grof Saluces, ki se je povrnil iz pregnanstva na Francosko, je opisoval na nekem shodu bedo

teh izgnanih redovnic, katere je obiskal. V nekem samostanu blizu Lituha je umrlo lakote šest redovnic. Ostro je bičal neusmiljeno francosko vlado, ki je pregnala svoje državljane in jih pusti v tujini lakote umirati.

Na Bavarskem so se vršile pred par tedni volitve v zbornico. Vse liberalne stranke so se združile, da vržejo katoličane. A delali so račun brez krčmarja. Takega poraza liberalci že dolgo niso doživeli kot pri teh volitvah. Katoličani so dobili 102 poslancev, pridobili jih 19, združeni liberalci so jih z največjo silo in zvijačo obdržali 42, izgubili so jih 18.

Dva pogumna duhovnika. Katoliški duhovnik Peter Durand, voditelj sirotišnice in njegov brat Karol, župnik v Riankurtu na Francoskem sta se sprehajala pred dnevi ob reki Marni. Naenkrat opazita, da je padel nek deček v vodo. Duhovnik Durand se takoj vrže v reko, da ga reši, toda pri tem skoku se mu udere kri in takoj izgine pod vodo. Njegovega brata, ki je hitel v reko, da ga reši, pa zadene kap na možgane in utone. Dečka se je po-

srečilo rešiti. Duhovnika brata so mrtvega potegnili iz reke.

Mladeniško društvo za нравno in čednostno življenje so ustanovili v Rimu. Člani tega društva se morajo zavezati, da bodo vedno čednostno živeli, da ne bodo nikdar izpregovorili nespodobnih besed, nikdar kleli, ne pohajali v kavarne in gledišča, kjer se vrše nesramne predstave, da ne bodo občevali z nepravimi družinami, ne bodo čitali nesramnih knjig in časopisov, ali si nabavili podob in kipov, ki žalijo čistost in sramežljivost. Člani, sami mladeniči, bodo prirejali predavanja in izdajali časopis, ki bo izhajal vsak mesec. Ko bi hoteli tudi naši mladeniči posnemati člane tega društva!

Nesreča v sirotišnici. Brzjav je poročal te dni: V Fesmo se je med sveto mašo udril tlak v kapelici za sirote in uboge. 16 žensk je mrtvih, 32 hudo ranjenih. Zgodilo se je to takole: Deklice iz sirotišnice v Fesmo blizu Askoli se udeležo vsako jutro sv. maše v ondotni kapelici. Pretečeno nedeljo se tam obhajali službo božje prav slovesno. V kapelici je bilo zbranih do 69 oseb. Ta leži v prvem nadstropju. Ko je pristopil mašnik k oltarju in začel brati sveto mašo, začujejo zunaj stoječi

neko skrivnostno hreščanje. Ob enem pa se zasliši po mestu strašno vpitje. Strop se je udril in potegnil za seboj deklice in redovnice in duhovnika z oltarjem. Nesreča pa še ni bila pri kraju. Vsled velike teže so se udrila tla tudi v pritličju in osebe s kamni in tramovi so padale v globoko klet. Ljudstvo je prhitelo takoj na kraj nesreče. Iz globočine kleti so prihajali žalostni in obupni glasovi, da se je množice polotil velik strah in groza. Meščani in vojaštvo vse je hitelo reševati nesrečne in po mnogem trudu in naporu se iz razvalin privlekli 16 mrtvih in 32 ranjenih.

Svetniki sv. Cerkve. Med 81 svetniki, ki so bili proglašeni v 19. stoletju, nahajamo 55 redovnikov, med temi 21 frančiškanov, sedem servitov, sedem jezuitov, tri avguštince, en redemptorist, en kapucin in dva dominikanca. Število blaženih znaša okrog 400.

Napadi na vladajoče osebe se zadnji čas pogosto vrše. V Parizu so napadli katoliškega španskega kralja Alfonza, katerega je pa Bog čudovito obvaroval. — V Atenah je napadalec umoril ministerskega predsednika Delianija; v petek je nek zločinec vrgel bombo proti turškemu sultanu, ko se je vračal iz molivnice. Ostal je nepoškodovan.

Premilostni gospod knezoškof dr. Anton Bonaventura Jeglič se je odpeljal v ponedeljek v Gornji Grad, kjer ostane 10 dni.

Duhovske zadeve s Koroške. Č. g. A. Jelenc je nastavljen v Svečah v Rožni dolini, Jožef Linasi v Šmihelu pri Pliberku. Za prefekta v Marijanišče je nastavljen č. g. J. Dicker.

Duhovske spremembe v ljubljanski škofiji. Kanonično vmeščen je bil na župnijo

Šmartno pri Kranju ondotni administrator častiti gosp. Alojzij Šarec. Nameščena sta semeniška duhovna č. g. Jožef Prešern za kaplana v Cirknico in č. g. Vladimir Prijatelj za kaplana v Šent Jernej. Za ekspozita k svetemu Joštu nad Kranjem pride č. gosp. mestni kaplan Jakob Razboršek iz Kamnika, v Kamnik gre za kaplana č. g. Janko Jovan iz Boh. Bistrice. Č. g. Janez Plahutnik, kaplan v Cirknici, je nameščen za kaplana v Stopiče.

Novi doktorji bogoslovja so postali veleč. g. Alfonz Levičnik, c. kr. gimn. profesor na I. državni gimnaziji ljubljanski, velečast. gospod urednik v Mariboru Anton Korošec, veleč. g. Matija Slavič, duhovnik lavantinske škofije in velečast. gospod Frančišek Grivec. Novim doktorjem naše čestitke!

Oboleli so: č. gosp. župnik Strupi v Šmartnem pod Šmarno goro, č. gosp. župnik Kobilca iz Črnuč in č. g. župnik Aljaž iz Dovjega. Slednjima se je jelo zdravje vračati.

10letnico nočnega češčenja v Ljubljani, so obhajali moške in mladeniči, na praznik presv. Rešnjega Telesa v cerkvi sv. Jakoba, na prav slovesen način. Zjutraj so

skupno pristopili vsi častivci presv. Zakramenta k sv. obhajilu. Prav ginljivo je bilo videti, ko je skupno tako veliko mož in mladeničev pristopilo k mizi Gospodovi; kajti v Ljubljani — kakor drugod — moškega spola pogrešamo pri sv. obhajilu. Potem je bila

obilna udeležbe pri stolni procesiji, katere so se udeležili vsi z znaki in svečami. Posebno ganljivo je bilo popoldansko opravilo; imeli so namreč zopet skupno uro molitve od pol 6. do 7. ure. Prostorna cerkev sv. Jakoba je bila natlačena občinstva obojnega spola, k

slavnosti so prihitali tudi premilostni knez in škof, ter so s svojo navzočnostjo in z lepim govorom povzdignili redko slavnost desetletnico nočnega češčenja. Potem so bile litanije in zahvalna pesem ter blagoslov.

Bog daj, da bi tudi v prihodnje bili naši možje in mladeniči tako vneti, in se z isto požrtvovalnostjo udeleževali nočnega češčenja kakor dosedaj; tisti pa, kateri so opustili to pobožnost, naj bi se ogreli za Jezusa v sv. Zakramentu; prepričani naj bodo, da vsaka stopinja in vsaka minuta jim bo obilno poplačana na onem svetu.

Da je bilo mogoče obhajati 10letni obstoj nočnega češčenja, gre zahvala preč. milostnemu g. knezoškofu, milost. g. prelatu Jan. Flisu kateri se najbolj trudi za povzdigo nočnega češčenja; končno milost. g. prelatu Jan. Rozmanu, za prepustitev krasne cerkve, in za neumorno delovanje v povzdigo češčenja presv. Zakramenta. Bog jih bogato nagradi za obilni trud! Hvaljeno in češчено naj vedno bo — presv. Rešnje Telo!

Duhovniške zadeve s Koroške. Za provizorja v Kazazah je določen gospod Josip Kukačka, kanonik v Gospisveti. Nameščeni so letošnji četrtoletniki kot kaplani: Gospod Janko Dolinar v Tinjah, gospod Ivan Lučovnik v Št. Jakobu v Rožu, gosp. Ivan Vuk v Železni Kapli. Premeščeni so g. Franc Smodej, kaplan iz Št. Jakoba v Rožu v Šmihel nad Pliberkom, g. Ivan Hojnik iz Železne Kaple v Črno. g. Rupert Rotter, dosedanji kaplan v Tinjah, oskrbuje župniji Kotmaravas in Vetrinj mesto obolelega gospoda župnika Ebnerja G. Jakob Rožman iz Beljaka kot provizor v Vovbre. Razpisani stá župniji Kazaze in Šabek.

Naznanilo ponočnim častivcem presvetega Rešnj. Telesa v Ljnblijani. Ponoči med 3 in 5. avgustom bodo možje in mladeniči častili presveto Rešnje Telo v stolni cerkvi sv. Nikolaja. Molila se bude 8. ura: V čast preblazene device Marije. Možje in mladeniči se uljudno vabite, da se v obilnem številu udeležite nočnega češčenja.

* * *

Iz Trsta 18. junija t. l. na praznik sv. Trojice je imela moška Mar. družba (slovenski oddelek) slovesni sprejem. Da se dostojno pripravijo na ta pomenljivi obred, so se vdeležili mladeniči in možje duhovnih vaj, katere je vodil preč. kanonik Franc Kosec, voditelj ženske Mar. družbe v Trstu. Že skupno sv. obhajilo 73 mladeničev in mož je napravilo globok vtisk na vse vernike pričujoče v cerkvi. Toliko mož skupaj se ni videlo še nikdar v Trstu stopiti k sv. mizi. Sprejem se je zvršil popoldne kar najsvetejše. Ob 6. uri so se družbeniki zbrali v kapeli Obiskovanja in odtod so šli v sprevodu s svečo in posvečenjem v roki k oltarju M. B. Slavnostni govor je imel preč. g. Kosec, ki je v krasnih, jednatih besedah razložil pomen in korist moških Mar. družb. Nato je preč. g. župnik dr. Pedezolli po predpisanim obredu zvršil sprejem. Pevci bratovščine sv. Cirila in Metoda so poveljali lepo slavnost Novo sprejeti mladeniči in možje so vsi ponosni na svetinjo, da nastopajo zelo radi pri večjih svečanostih.

Iz Hajdina. Znamenit je bil dan za tukajšnjo Mar. deklško družbo praznik presv. Rešnj Telesa. Po prizadevanju našega toliko vnetega prečastitega gospoda duhovnega voditelja in po darežljivosti dobrih Marijinih družbenic smo dobile krasno novo zastavo. Preč. g. župnik I. Toman so nam po izvrstnem govoru, v katerem so nam temeljito razložili pomen društvene zastave in nje podobe: Brezmadežne in sv. Alojzija — isto blagoslovili, nakar smo s svojim novim društvenim znamenjem prvokrat počastile presv. Zakrament v veličastni Telovi procesiji. — V nedeljo, dne 24. junija pa je bilo pri slovesnem sprejemu in ponovljenju obljub na novo v družbo sprejetih 16 mladenk. O, kako veličasten prizor je bil, ko so nove družbenice v beli obleki in z gorečimi svečami v rokah zaobljubile Brezmadežni zvestobo in vdanost. Dal Bog, da bi se družbenice sedaj s toliko večjo vnemo oklepale svoje družbe, ki je zlasti tukaj v ptujski okolici — velikega pomena! Dal Bog, da bi družba vedno procvitala in napredovala!

Nemška Loka. Naša župna cerkev je obenem tudi romarska cerkev Matere Božje. Trikrat na leto imamo božjepotne shode. Ker smo ravno na meji mej Belokranjci in Kočevarji, se teh shodov udeležé oboji. Pa tudi iz sosedne Hrvatske jih pride precej. Tak shod smo obhajali tudi dne 16. jul. Ob tej priliki se je ustanovila tudi deklška

Mar. družba za našo župnijo. Začetek je skromen sprejetih je bilo petnajst družbenic od starotrškega g. kaplana, kateri je pripeljal seboj tudi mladeniško in dekliško Marijino družbo iz Starega trga, da se je slovesnost bolj povzdignila.

Iz Št. Lamberta. Družba treznosti je bila vpeljana v Št. Lambertu že lansko leto, dne 26. junija 1904 in šteje danes 23 članov. — Če ni bila prva, vsaj med prvimi je bila naša družba. Pa je bila tudi potrebna! Bog daj vstrajnost!

Vrhnika. Dne 2. t. m. smo sprejeli 29 deklet v Marijino družbo. Slovesnost je izvršil g. dekan Družba šteje sedaj okrog 240 članic. Večinoma spolnujejo vzgledno društvena pravila. Veliko deklet opravlja šestnedeljsko pobožnost v čast sv. Alojziju in presv. Srcu Jezusovemu. Pridno beró tudi „B o g o l j u b a“, katerega imajo naročenega družbenice iz vsake vasi posebej. — V teku leta je posegla že tudi smrt v našo vrsto. Umrle so tri v cvetu mladosti — dobro pripravljene. Res lepa smrt v Bogu je na zemlji plačilo Marijinih otrok.

Iz Ročinja. Vže pet let obstoji tukaj „Dekliška Marijina družba“. Mnogim je hud tru v peti. Kjer le morejo, sramoté in zaničujejo uboge družbenice, ki se pa za tako nizkotno zasmehovanje prav nič ne menijo. In vkljub groznemu preganjanju in sramotenju se družba polagoma, a lepo razcvita. O priliki prvega sv. obhajila je pristopilo letos zopet 9 deklic. Le tako naprej, dekleta! Vedite se pa povsod in vedno kot „Marijine hčere“. — Veselite se svoje lepe zastave, ki je zares kras vaše družbe!

Z Dovjega. Dragi nam Bogoljub, tudi od naše Marijine družbe sprejmi enkrat žalostno in veselo novico. V cvetju mladosti nam je smrt odtrgala cvetlico, po kateri žalujejo starši, bratje, sestre, prijateljice in sodružice. 11. julija je umrla Frančiška Noč v 18. letu starosti v hudih bolečinah je zdihovala in prosila, naj kmalu pride Marija po njo. Bila je ponižna, čista in le bolj tiha; njeno veselje je bilo prepevati Mariji v čast; bila je nekaj časa tudi cerkvena pevka. Spremile smo prvo iz naše male Marijine družbe na kraj počitka in miru. Naj počiva sladko!

Z Rake. Marijina družba se zahvaljuje odišlemu č g. kaplanu Pavlu Perko za ves trud in skrb, ki so ga ž njo imeli. Veliko veselja in in razne slovesnosti smo imeli v tem času, ko so bili naš vodnik. Oskrbeli so nam krasno ban-

dero, ki nas bo vedno spodbujalo k gorečnosti. Dobri gospod so imeli od liberalcev trpeti veliko zlobnega obrekovanja. Večni in pravični sodnik Vam poplačaj, blagi gospod, vse, kar ste pri nas dobrega storili in hudega pretrpeli!

V Nazarjih v gornji savinjski dolini se bo 13. avgusta blagoslovila nova zastava Marijine dekliške družbe. K udeležbi slavnosti se vabijo vsa mladinska društva iz okolice. Prosi se za naznanilo priboda in približno število udeležencev. Začetek ob pol 10. uri. Predstojništvo.

V Dolenji vasi pri Ribnici imajo novega g. župnika. Sprejeli so jih z velikim veseljem in častjo. Vsi župljani, posebno pa Marijina družba želi svojemu novemu pastirju na novem mestu veliko dušnega veselja in miru, pa tudi veliko sadu pri njih trudu, da bi izveličali vse, njim izročene!

K tristoletnici Mar. družb so se oglašile še tele družbe: 15. Mladeniška Marijina družba v Preddvoru; 16. Mladeniška Marijina družba v Ambrusu; 17. Mladeniška Marijina družba v Domžalah; 18. Mladeniška in moška Marijina družba na Jesenicah na Gorenjskem; 19. Dekliška Marijina družba v Šmarju pri Ljubljani; 20. Mladeniška družba na Vrhniki; 21. Mladeniška družba na Suhoru pri Metliki; 22. Dekliška družba na Vrhniki; 23. Mladeniška družba v Gorjah pri Bledu; 24. Mladeniška družba v Ribnici; 25. Mladeniška družba na Igu; 26. Moška družba v Kropi; 27. Mladeniška družba v Begunjah pri Cerknici; 28. Družba krščanskih mladeničev na Brezovici pri Ljubljani; 29. Mladeniška družba v Tunicah; 30. Mladeniška družba v Velesovem; 31. Družba za mladeniče na Dobrovi pri Ljubljani; 32. Družba za mladeniče na Trsteniku; 33. Mladeniška družba v Šenčurju pri Kranju; 34. Mladeniška družba v Škofji Loki. — 35. Mladeniška družba v Mekinjah; 36. Mladeniška družba pri Homcu; 37. Marijina družba za gospode pri oo. jezuitih v Ljubljani; 38. Mladeniška družba v Horjulu; 39. Mladeniška in dekliška družba v Radecah pri Zicl. mostu; 40. Družba v Lichtenurničinem zavodu v Ljubljani; 41. Dekliška Marijina družba pri Uršulinkah v Ljubljani; 42. Mladeniška družba v Šmartnem pri Litiji; 43. Mladeniška družba v Nevljah pri Kamniku; 44. Dekliška družba v Predosljih; 45. Moška družba v Zgor. Tuhinju; 46. De-

kliška družba v Mekinjah; 47. Mladiška družba v Predosljih; 48. Dekliška družba v Starem trgu pri Ložu; 49. Mladiška družba v Zgornjem Tuhinju. 50. Mladiška družba v Komendi; 51. Mladiška družba v Sodražici; 52. Mladiška družba v Žužemberku; 53. Dekliška družba v Št. Vidu nad Ljubljano; 54. Družba Marijinih otrok v Mariboru; 55. Marijina družba za dekleta v Goričah.

V molitev se priporočajo:

Za cel mesec avgust: Krščanska dobro srčnost. Za posamezne dni: 1. Stanje svetega očeta, 2. Da bi bolj cenili sv. odpustke, 3. Pogumno veroizpovedanje, 4. Nameni sv. očeta, 5. Kardinalski zbor, 6. Nebeško mišljenje, 7. Neka hudo bolna oseba, 8. Več bolnikov, 9. Stanovitnost v skušnjavah in nevarnostih, 10. Pogum in požrtvovalnost katoliških lajkov, 11. Konec vzhodno-azijske vojske, 12. Moč in potrpežljivost v neozdravljivih boleznih, 13. Katoliški dijaki na počitnicah, 14. Neka oseba v velikih dušnih potrebah, 15. Slavnost tristoletnice Mar. družb, 16. Krščanska postrzežljivost, 17. Napredovanje družbe treznosti, 18. Versko življenje v naši državi, 19. Škofijski zavodi, 20. Krščanski očetje, 21. Več oseb pijanosti vdanih, 22. Več nesrečnih družin, 23. Krščansko življenje v zdravšičih, 24. Misijoni v Indiji, 25. Francoski katoličani, 26. Več mladih oseb v nevarnosti, 27. Zancemarjene Marijine družbe, 28. Grešniki iz navade, 29. Spreobrnjenje nekaterih trdovratnih grešnikov, 30. Vsi našim molitvam priporočeni, 31. Vse zadeve Bogoljubovih naročnikov.

Odpustki meseca avgusta 1905.

2. Sreda. *Porcijunkula*. Od včeraj, dne 1. avgusta popoldne, pa do danes, 2. avgusta zvečer, dobé v redovnih cerkvah sv. *Franciška* vsi verniki popoln odpustek *tolikokrat kolikorkrat* obiščejo cerkev in tam molijo v namen svetega očeta. Odpustek se more darovati tudi dušam v vicah. — Izpoved se lahko opravi še v nedeljo 30. julija; sveto obhajilo pa se mora prejeti ali v torek 1. avgusta, ali pa v sredo 2. avgusta. Onim, ki hodijo k izpovedi vsak teden, za porcijunkulo ni treba posebe hoditi k izpovedi.

3. Četrtek. *I. v mesecu*. Popoln odpustek: udom *brat. presvetega Rešnjega Telesa* v bratovski cerkvi, — če te brez velike težave ne morejo obiskati, pa v farni cerkvi.

4. Petek. *I. v mesecu*. Popoln odpustek: a) *vsem vernikom*, ki gredo k izpovedi in sv. obhajilu, nekoliko premišlujejo dobrotljivost presvetega Srca Jezusovega in molijo v namen sve-

tega očeta; udom *bratov. presv. Srca Jezusovega* dobé popolni odpustek proti navadnim pogojem; b) udom *bratovščine presv. Rešnjega Telesa*, v bratovski cerkvi, — če te brez velike težave ne morejo obiskati, pa v farni cerkvi.

8. Nedelja *I. v mesecu. Sv. Kajetan Sv. Albert*. Udom *rožnivenške bratovščine* trije popolni odpustki: 1.) če v bratovski kapeli molijo v namen sv. očeta; 2.) če so pri mesečni procesiji; 3.) če v bratovski cerkvi nekaj časa pobožno molijo pred izpostavljenim sv. Rešnjim Telesom. Udom *bratovščine presvetega srca Jezusovega* popolni odpustek proti navadnim pogojem, danes ali pa 1. petek. Popoln odpustek udom *škapulirske bratovščine karmelske Matere božje* in onim, ki nosijo *višnjevji* škapulir.

15. Torek. *Veliki Šmaren*. Popoln odpustek: a) *tretjerednikom* v redovni cerkvi, kjer te ni, pa v farni cerkvi; b) udom *bratovščine presvetega Rešnjega Telesa*, kakor 3. dan t. m.; c) udom *bratovščine presv. Srca Jezusovega* v bratovski cerkvi, izpovednik more namesto obiska v bratovski cerkvi določiti drugo dobro delo; d) udom *bratovščine naše ljube Gospe presvetega Srca* v bratovski cerkvi; e) udom *rožnovenske bratovščine* v katerikoli cerkvi; f) udom *škapulirske bratovščine karmelske M. b* in *žalostne M. b*. v bratovski ali farni cerkvi; onim, ki nosijo *višnjevji* škapulir; g) udom *bratovščine prečistega Srca Marijinega*; h) udom družbe *krščanskih drnžin*; i) *Marijinim družbam*; j) udom *bratovščine za uboge duše v vicah*.

16. Sreda. *Sv. Rok*. *Tretjerednikom* popolni odpustek v redovni cerkvi, kjer te ni, pa v farni cerkvi.

19. Sobota *Sv. Ludovik škof*. *Tretjerednikom* popolni odpustek, kakor 16. dan t. m.

20. Nedelja *Sv. Joahim*. Popoln odpustek udom *škapulirske bratovščine karmelske Matere b*.

25. Petek. *Sv. Ludovik*. *Tretjerednikom* vesoljna odveza.

27. Zадnja nedelja v mesecu. *Praznik preč. Srca Marijinega. Sv. Avguštin*. Popoln odpustek: a) udom *bratovščine presv. Rešnjega Telesa*, kakor 3 dan t. m.; b) onim, ki nosijo *višnjevji* škapulir; c) vsem, ki trikrat na teden z drugimi skupaj molijo sv. rožni venec.

▶ V vsaki dōbi primerno berilo! ▶

Katoliška bukvarna v Ljubljani

je založila

novo izredno mično povest:

Spillmannove povesti IV. zvezek

„Praški Judek“.

Prevél Josip Volc.

Skrit biser med p. Spillmannovimi povestmi je nedvomno njegov „Praški Judek“ (Der Judenknebe von Prag). Sloveči pisatelj sam je zbiral prevode tega delca; tudi slovenskega prevoda je želel nekaj iztisov. Ni ga čakal. Umrl je p. Spillmann pred nekaj tedni. Naj mu ohrani ta knjižica vsaj skromen spomin med Slovenci. Kdor ljubi res mično berilo, nudi mu ga ta povest. Seznanil se bo z naivno-preprostim, preskrbnim patrom Sebaldom iz kapucinskega samostana na Hradšinu. Čul bo o genljivem in strahotnem dogodku, ki se je pripetil v Pragi leta 1701 v sv. postnem in velikonočnem času. Gledal bo v globine neusmiljenega očetovskega srca in hkrati občudoval junaško velikodušnost malega Abela, otroka Marijinega, kakó ga vodi ljubi Bog po obilem trpljenju in pravcatem križu do čudežnega poveljanja. Ime gospoda pisatelja-prevajavca je porok, da so ohranjene tudi v prevodu vse vrline izvirnika.

To povest bo bral vsakdo z zanimanjem, posebej jo priporočamo članom Marijinih družb in izobraževalnih društev, dalje šolski mladini in knjižnicam.

Zbirka obsega dosedaj naslednje zvezke:

- I. zvezek: **Ljubite svoje sovražnike.** Povest iz maorskih vojsk na Novi Zelandiji.
- II. zvezek: **Maron, krščanski deček z Libanona.** Povest izza časov zadnjega velikega preganjanja po Druzih.
- III. zvezek: **Marijina otroka.** Povest iz kavkaških gorá. 635
- IV. zvezek: **Praški Judek.** Povest.

Vsak zvezek te zanimive zbirke velja 40 vin., trdo vezan 60 vin. Knjižice se dobé tudi v finejših vezih.

Vsa ta zbirka Spillmannovih povesti se dobiva v **Kat. bukvarni** v Ljubljani, kakor tudi v **knjigarni J. Krajec nasl.** v Novem mestu.

Podpisana uljudno naznanja preč. duhovščini, da je **otvorila**

na Mestnem trgu štev. 7 v Ljubljani

zalogo umetnih cvetlic

ter se priporoča v naročevanje cerkvenih šopkov, dekoracljskih vencev in cvetlic, dalje vencev za gg. novomašnike, nagrobnih vencev in trakov itd. po najnižjih cenah. 1719 B 15

Postrežba točna in poštena!

Najodličnejšim spoštovanjem

Antonija Mildner.

IVAN KREGAR

pasár in izdelovatelj cerkvene
nega orodja in posode

Ljubljana, Poljanska cesta 15
(blizu Alojzijevišča)

se priporoča v izdelovanje vsakovrstne

cerkvene posode in orodja

iz zanesljive kovine po uzorcih ali lastnem načrtu v poljubnem slogu. — Staro posodo popravi in prenovi, posrebrni in pozlati; v ognju pozlatuje tudi strelovodne osti, vse po priznani najnižji ceni.

Po naročilu veleč. gospoda And. Cebaškega izvršil je za stolno cerkev ljubljansko krasen, bogato pozlačen in ornamentiran lesteneč v renesančnem slogu.

? Ali že imaš te-le knjige ?

Križev pot za Marijine otroke dobiš za 20 vin. Če jih vzameš 50 vkup, pa vse za 7 K.

„Vodilo“ za Marijine družbe je pošlo in se tiska v novi izdaji z dovoljenjem centralnega vodstva.

Molitvenik **„Najboljša mati“** ima v tretji izdaji skoro trikrat toliko branja kakor pa v prvi. Vsak častivec M. in J. Srca ga ima rad. — Ta molitvenik in še „Vodilo“ zraven, obeje tiskano s tako velikimi črkami, da lahko bero vsake oči, velja le toliko, kolikor velja drobnočrkni molitvenik tudi sam zase; namreč v platnu rud. obr. K 150, v usnju, zlati obrezi K 2⁵⁰ in v najbolj lepi vezavi K 3[—].

Vse te knjige dobiš pri vseh knjigotržcih, posebno v prodajalni **Katol. tisk. društva v Ljubljani**, Kopitarjeve ulice št. 2 in pri založniku **Fr. Bleiweisu v Lešah**, p. Trzin

„Katoliška bukvarna“

in

prodajalna **Katol. tisk. društva**
v Ljubljani

priporoča nova oficijelna molitvenika:

Šolski molitvenik

po katekizmu in obrednih knjigah.
Spisal dr. **Gregorij Pečjak**, katehet
v Ljubljani.

Cena: rudeča obreza 80 vin., zlata obreza K 120; pri naročilih na posamezne izvode po pošti 10 vin. več.

Večno življenje.

Molitvenik po katekizmu in obrednih knjigah.

Spisal dr. **Gregorij Pečjak**, katehet
v Ljubljani.

Cena: rudeča obreza K 120, zlata obreza K 160; posamezni izvodi po pošti 10 vin. več.

Častiti gospodje kateheti dobijo pri skupnih naročilih na 10 izvodov en izvod brezplačno; na vsakih 20 izvodov pa damo po tri iztise kot nameček.

Pridnega pomočnika

sprejemem tako v trajno delo

Lorenc Rode, 1487 2-1

črevljarski mojster.

P. Möderbrugg, Štajersko.

Zrtev spovedne molčečnosti

Irlo zanimiva resnična povest iz najnovejše dobe na Francoskem. Knjiga v obsegu 261 strani stane s poštino vred K 210 in se dobiva v **Katoliški Bukvarni v Ljubljani**.